Opsporing van de doelgroep voor screening op colorectaal carcinoom in de huisartspraktijk

Haio: MERTENS Thomas , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: Lemmens Els , Mathieu Jan , Mertens Dirk

Context: Screening naar colorectale kanker wordt in Vlaanderen nog niet in het algemeen georganiseerd. De gemiddelde huisarts heeft slechts beperkte ervaring met het gebruik van faeces occult bloed testen (FOBT) voor deze screening. Deze studie probeert een antwoord te geven op de vraag hoe de huisarts de doelgroep voor deze screening effici?nt kan opsporen.

Onderzoeksvraag: In dit onderzoek wordt nagegaan wat het effect is van verschillende oproepmethoden voor colorectale screening in de huisartspraktijk. Daarnaast wordt in een kwalitatief onderzoek de haalbaarheid van deze oproepmethoden voor de huisartsen bevraagd.

Methode: In een opleidingspraktijk werd de colorectale screening met FOBT georganiseerd voor patiënten van 50 tot en met 74 jaar met een actief globaal medisch dossier (GMD) in deze praktijk (n=1492). In de eerste fase werden patiënten gesensibiliseerd dmv een patiëntenfolder in de wachtkamer. In de tweede fase werd de arts bij een nieuw patiëntencontact herinnerd door middel van een pop-up venster dat in het EMD verscheen bij potentieel geschikte patiënten. In de derde fase werd een oproepingsbrief verstuurd naar 40 patiënten die willekeurig werden geselecteerd uit de potentiele screeningspopulatie (cf supra).

Resultaten: De globale participatiegraad bedraagt 10% (154/1021 patiënten). De bijdrage van de foldermethode bedraagt 10% (98/1021) en van de pop-up methode 4% (41/1021). De briefmethode bereikt in verhouding meer patiënten: 37,5% (15/40). De leeftijdscategorie van de 65-59 jaar bereikt in verhouding de hoogste participatiegraad. Het beoogde minimum van 100 patiënten werd ruimschoots overschreden, namelijk 154 patiënten.

Conclusie: Het versturen van een oproepingsbrief is de meest effici?nte methode om patiënten te bereiken en uiteindelijk te screenen. Deze methode lijkt nog effici?nter wanneer de brief in naam van de eigen huisarts wordt verzonden, in plaats van een hogere instantie (m.n. overheid of organisatie). Het gebruik van patiëntenfolders in de wachtkamer en de consultatieruimte heeft een relatief lage opbrengst, maar kan een toegevoegde waarde betekenen in het geheel. Over het gebruik van pop-up?s in het EMD kunnen we uit deze studie geen conclusies trekken. Er lijkt met die methode een uitdovend effect te bestaan. Uitnodigen van patiënten tijdens de consultatie hangt wellicht in belangrijke mate af van de aandacht van de arts voor deze topic.